

Warszawa, 29 lipca 2010
PIIT/795/10

POLSKA IZBA INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI
ul. Koszykowa 54 (wejście "B"-lok. 03 230)
00-675 Warszawa
tel. +48-22 628-22-60, +48-22 628-24-06
fax +48-22 628-55-36
NIP 526-12-89-338, REGON 010220521

**Pani Minister
Magdalena Gaj**

**Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Infrastruktury**

ul. T. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

Szanowna Pani Minister,

Przedsiębiorcy zrzeszeni w Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji chcieliby zwrócić uwagę Pani Minister na ryzyka, jakie niesie ze sobą bardzo zaawansowany legislacyjnie projekt rozporządzenia Ministra Środowiska „w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,” (wersja z 3 lutego 2010 roku).

Wspomniany wyżej projekt rozporządzenia wprowadza zapis stanowiący, że przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (a więc podlegającym wymogowi uzyskania Decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych), będzie każde przedsięwzięcie niewskazane w rozporządzeniu, jako takie, ale z uwagi na kumulację oddziaływania tego planowanego przedsięwzięcia z już istniejącymi przedsięwzięciami, może powodować "negatywne skutki w środowisku" (paragraf 3 ust. 2 pkt 4 projektu). Dodatkowo brak definicji pojęcia "negatywnych skutków w środowisku", będzie skutkowało możliwością zakwalifikowania praktycznie każdej inwestycji, jako przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wskazując, że może ono powodować jakiegokolwiek, choćby bardzo małe negatywne skutki w środowisku. Co więcej, w tym przepisie jest więcej "elastyczności" dla organów wydających Decyzje o Uwarunkowaniach Środowiskowych - np. niedookreślone pojęcie "obszaru objętego oddziaływaniem, czy też pojęcie „kumulacji oddziaływań” nie odnoszące się do tego samego rodzaju parametrów (będzie trzeba uwzględniać nie tylko kumulację PEM ze stacji telefonii komórkowej, ale także z PEM z innych bliżej nieokreślonych źródeł). Zapisy przedmiotowego projektu dają pełną swobodę interpretacji organom wydającym Decyzje o Uwarunkowaniach Środowiskowych.

Konsekwencją ww. przepisu będzie całkowity paraliż inwestycji telekomunikacji bezprzewodowej, który dotknie oprócz inwestycji telefonii komórkowej także inwestycje związane z bezprzewodowym dostępem do Internetu.

W ocenie członków Izby powyższy problem dotyczy nie tylko inwestycji z zakresu telekomunikacji bezprzewodowej, lecz niesie za sobą zagrożenie dla wielu innych obszarów gospodarki wskutek paraliżu inwestycji ze względu na zaprojektowane nadmiernie restrykcyjne przepisy ochrony środowiska w Polsce - w prównaniu do wymogów dyrektywy OOŚ.

Dlatego też, PIIT zwraca się do Pani Minister z apelem o podjęcie działań w celu usunięcia tego bardzo niekorzystnego dla polskich przedsiębiorców i polskiej gospodarki przepisu, bądź uczynienie wyraźnego wyłączenia dla telekomunikacji. Wyłączenie polegałoby na wpisaniu wyraźnego wyjątku dla instalacji wymienionych w par. 3 ust. 1 pkt 9. Wyjątek powinien zostać zapisany, jako ust. 3 w następującym brzmieniu:

"Przepisu ust. 2 pkt 3 nie stosuje się do instalacji, o których mowa w ust. 1 pkt 9.",
jak również może zostać wpisany w ust. pkt 9 w następującym brzmieniu, jako dalsza jego treść po myślniku: "- przy czym do tych instalacji ust. 2 pkt 3 nie stosuje się;"

Za takim wyłączeniem przemawia wiele argumentów. Najważniejsze z nich:

- A.** W aneksach do dyrektywy OOŚ określających przedsięwzięcia mogące oddziaływać na środowisko w ogóle nie wymienia się takich instalacji, a tym samym w odniesieniu do nich nie ma zastosowania uwaga Komisji, że ocena powinna być możliwa także w odniesieniu do znajdujących się poniżej progu przedsięwzięć z załącznika II dyrektywy OOŚ.
- B.** Progi dotyczące tych instalacji odnoszą się do pojedynczej anteny i zostały tak określone, że uwzględniają moc eirp, odległość, a także możliwość kumulowania z emisjami PEM z innych instalacji (w uzasadnieniu do projektu obecnego rozporządzenia, a także w późniejszych stanowiskach MŚ było to wielokrotnie podkreślane), a tym samym spełnione są cele ust. 2 pkt 3.

- C. W przypadku tego typu instalacji potencjalna możliwość wystąpienia negatywnych skutków w środowisku zachodzi tylko po przekroczeniu dopuszczalnych poziomów PEM - temu służy określenie tych poziomów w rozporządzeniu MŚ, a poniżej tych poziomów negatywne skutki nie mogą wystąpić (w tym kontekście ważne jest, że Polska ma jedne z najniższych poziomów PEM określonych, jako dopuszczalne). W takim jednak przypadku, tj. w razie przekroczenia dopuszczalnych PEM, nie wolno eksploatować instalacji, pod sankcją kar i wstrzymania eksploatacji przez WIOŚ. Co więcej, dotrzymanie poziomu pól podlega monitoringowi WIOŚ oraz Sanepidu, a przed każdym uruchomieniem i zmianą instalacji akredytowane laboratoria przeprowadzają pomiary PEM dla celów ochrony środowiska. Oznacza to, że jest bardzo szczelny monitoring instalacji emitujących PEM, a te instalacja, które mogą powodować negatywne skutki w środowisku, po prostu podlegają zakazowi eksploatacji.
- D. Koszty dla operatorów związane z koniecznością przygotowania analiz kumulacji oddziaływań dla instalacji istniejących i planowanych byłyby ogromne, jak również w praktyce często niewykonalne wobec liczby instalacji i ich użytkowników (należałoby uwzględnić każde źródło emisji z bliżej nieokreślonego "obszaru objętego oddziaływaniem"), a na końcu i tak organ w każdym przypadku swobodnie decydowałby czy mogą powstać jakiegokolwiek negatywne skutki w środowisko".

Z poważaniem

Dr inż. Waclaw Iszkowski
Prezes PIIT

